

nog och gives nu av de nämnda, i universitetsbiblioteket i Prag förvarade volymerna. Dessa hava nämligen till allra största delen ursprungligen till hört något av de båda augustinkorherreklostren Borovan (Forbes) och Třebon (Wittingau), vilka voro Rosenbergska stiftelser och lydde under herrarna von Rosenbergs jurisdiktion. Under Wilhelm v. Rosenberg (d. 1592) upphävdes de båda klostren, det förra år 1567, det senare några år härefter, enligt en källa år 1571,¹ och samtidigt bemäktigade sig Wilhelm de båda klostrens boksamlingar, vilka fördes till hans slott Krumlov (Krumau). Efter Wilhelms död ärvdes de Rosenbergska domänerna och biblioteket av hans yngre broder Peter Vok, posledni pán z Růže (d. 1611), som år 1601 lät överflytta biblioteket till Třebon, där det uppställdes i en särskilt för ändamålet nyuppförd biblioteksbyggnad. Här ordnades och katalogiserades böckerna av Peter Voks nyssnämnde bibliotekarie Václav Březan, som skapat sig ett i Böhmens historieforskning välkänt namn. Sedan katalogiseringsarbetet var avslutat, försågos böckerna med något av de av Aegidius Sadeler år 1609 stuckna exlibrisen. Även det äldsta bokbeståndet, som huvudsakligen torde hava utgjorts av handskrifter och inkunabler från de nyss nämnda klostren Borovan och Třebon, utmärktes på detta sätt. Sedan de Rosenbergska och Schwanbergska godsens efter slaget vid Vita berget år 1620 konfiskerats och övergått i kejserlig ägo, återupprättades klostren i Borovan och Třebon år 1631 på befallning av kejsar Ferdinand III, som även år 1633 lät restituera de från dessa kloster avlägsnade böckerna. Balbin anför efter en äldre källa, att »et libros, qui in bibliotheca arcis adhuc extabant, item documenta omnia fideliter reddi jusserat [Ferdinandus III] an . 1633 . 25 . Octobris».² När sedermera de böhmiska och mähriska klostren av Joseph II sekulariserades, drabbades såväl Borovan som Třebon av detta öde: de upphävdes i november 1785 och biblioteken överfördes till Prag och införlivades med boksamlingarna i Clementinum. I de inkunabler, som jag här antecknat från dessa bibliotek, finnas proveniensbeteckningar, som belysa deras nu skildrade öden. I inkunablerna från Třebon finnas i allmänhet tre skilda proveniensbeteckningar, av vilka den äldsta i rött bläck lyder: Monasterii Trebonensis. I ålder härefter följer ett av Peter Voks inre exlibris, oftast folioexlibriset. Den tredje och yngsta anteckningen hänför sig tydligen till en nykatalogisering av klosterbibliotekets bokbestånd: Ex Bibliotheca Canonorum Regularium S. Augustini Trebonæ 1718. Inkunablerna från Borovan hava

¹ A. SCHUBERT, *Urkunden-Regesten aus den ehemal. Archiven der von Kaiser Joseph II. aufgehobenen Klöster Böhmens* (Innsbr. 1901), s. 1 (Borovan), 8 (Třebon). — BOH. BALBINUS, *Bohemia docta* ed. R. UNGAR, P. III (Pragae 1780), s. 138–151.

² BALBIN, l. c., III, s. 140.